

Động hoa vàng tỉnh thức

ISSN: 2734-9195 20:34 06/06/2026

Mặc cho sóng gió muôn nơi. Tâm ta như nước, thanh thoi mây ngàn. Hoa vàng vẫn nở bên hiên. Trần gian một giấc, muôn phiền hóa không. Thuyền từ dạo bước thong dong. Lối về thanh tịnh, sạch lòng lợi danh.

Nội dung được cải biên từ “Bài thơ Động hoa vàng” của Phạm Thiên Thư, dành tặng những ai đang học hạnh buông xả giữa cuộc đời.

Trăm năm danh lợi, chức vị cũng chỉ như hạt sương đầu cỏ, như khói mây ngang trời. Vậy mà con người ta, dù ở cõi tục hay chốn thiền môn đôi khi vẫn mãi miết tranh đua một chút vinh hoa cuối đời. Đến với **“Động hoa vàng tỉnh thức”**, chúng ta không chỉ thấy bóng dáng một gã từ quan xưa cũ, mà thấy chính tâm mình đang được lắng lại qua từng câu kinh tiếng kệ.

Hãy lắng lòng mình lại, bước qua 7 khổ thơ để thấy “sắc không một màu” và cảm nhận một lối về thanh tịnh, sạch lòng lợi danh.

Khổ 1: Rũ bỏ áo mũ, lánh nẻo mê

Răng xưa có gã từ quan

Lên non tìm động hoa vàng ẩn tu

Thôi thì trần thế mịt mù

Giành chi cái ghế, muôn thu muôn phiền.

Chức quyền làm cho đảo điên

Tranh chi hư danh, lụy phiền tẩm thân

Nhớ xưa tâm chữa nhiễm trần

Sớm chiều chuông mõ, giữ phần thanh cao

Bây giờ danh lợi lao xao

Mãi theo đũa vị, lạc vào nẻo mê.

Mọi người hùa vào cười chê

Ham chi quyền chức, nã nê đường trần.

(Ảnh: Internet)

Khổ 2: Cái bi hài của manh áo cà sa

Rằng xưa có gã từ quan

Lên non tìm động hoa vàng tụng kinh

Thôi thì nhìn lại chính mình

Cơ canh đậm bạc, tâm tình gió trắng

Nhẹ lòng ngâm thơ viết văn

Mà đem cân nhắc, độ phần thấp cao

Bi thay một kiếp thanh tao

Vì câu danh vọng, nghẹn ngào hư không

Đợi nhau qua cuộc trần hồng

Tỉnh ra mới biết, sắc không một màu.

Áo nâu chưa sạch tham cầu

Cà sa che chẳng hết câu lòng trần.

Khổ 3: Thói đời nóng lạnh chốn thiền môn

Rằng xưa có gã từ quan

Lên non tìm động hoa vàng đọc kinh

Thôi thì một kiếp nhân sinh

Hơn nhau đâu bởi chút vinh cuối đời

Còn thời người đón kẻ mời

Hôm nay thất thế chẳng ai hỏi chào

Hôm nào huynh đệ mời vào

Nay chút danh tiếng, quên nhau cố tri

Cà sa che lấy thân này

Mà không phủ nổi một ngày hơn thua.

Người tu nếu mãi tranh đua

Khác chi ngoài chợ bán mua chuyện đời.

Chốn thiền môn bi hài thay

Trăm năm chức vị cũng tàn khói mây

Người nâng ta bữa hôm nay

Mai khi thất thế, trở tay lạnh lùng.

(Ảnh: Internet)

Khổ 4: Tiếng kêu tham vọng và lời cảnh tỉnh

*Rằng xưa có gã từ quan
Lên non tìm động hoa vàng ngắm mây
Thôi thì buông hết từ đây
Tranh giành chi nữa, chút đầy chút vơi
Người ơi! danh hão người ơi
Hạt sương đầu cỏ, cuộc đời chiêm bao
Người ơi lạc lối đường vào
Tiếng kêu tham vọng tan vào hư vô
Hãy mau tỉnh giấc mơ hồ
Cười vang một tiếng, Nam Mô an lành
Nếu tâm còn thích lợi danh
Thì khoác cà sa cũng thành áo vua.*

Khổ 5: Bài học cho người tu sĩ thất thế

Rằng xưa có gã từ quan

Lên non tìm động hoa vàng ngủ say
Đời người như gió như mây
Chức quyền, danh vọng... khói bay ngang trời
Thôi thì nhắm nhủ người ơi
Tu sĩ thất thế, nhớ lời răn xưa
Tranh chi một chút danh thừa
Tử sinh nhắm mắt, cũng vừa tay không
Ai ơi tỉnh giấc mê hồng
Cười vang một tiếng, thông dong cõi lòng.
Trà thơm một chén thông dong
Nghiên mài kinh sách, coi thường tử sinh.

Khổ 6: Buông bỏ cái tôi - Đạt đạo

Rằng xưa có gã từ quan
Lên non tìm động hoa vàng viết kinh
Thôi thì một kiếp phù sinh
Hơn thua đâu bởi chút vinh cuối đời
Người nay kính trọng một lời
Mai khi thất thế thành người lãng quên
Chim ơi kêu dưới mái hiên
Tiếng kêu như nhắc nhở phiền thế nhân
Mai sau ai bước qua sân
Xin đừng nhặt lấy phù vân làm vàng
Tu đâu bởi chiếc ghế sang
Tu là buông được muôn ngàn cái tôi.

Khổ 7: Đường về thanh tịnh (Khổ kết)

*Rằng xưa có gã từ quan
Lên non tìm động hoa vàng xem kinh
Thôi thì buông bỏ nhục vinh
Trả về cát bụi, lòng mình nhẹ tênh.
Lòng người như nước lênh đênh
Khi vui khi đầy, trách lòng thế nhân.
Thôi thì buông hết bản khoăn
Giã từ danh vọng, tìm phần an nhiên.
Chuông chùa vang vọng cửa thiền
Câu kinh tiếng kệ, ưu phiền rụng rơi.
Mặc cho sóng gió muôn nơi
Tâm ta như nước, thanh thoi mây ngàn.
Hoa vàng vẫn nở bên hiên
Trần gian một giấc, muôn phiền hóa không.
Thuyền từ dạo bước thong dong
Lối về thanh tịnh, sạch lòng lợi danh.*

Tác giả: **Thích Chúc Xuân**